

РЕШЕНИЕ

№ 24388

гр. София, 15.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5052** по описа за **2025** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от „АКВА БИЛД М“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя М. М. Б., чрез адв. Н. С., срещу Решение № 1379/20.03.2024г., постановено по НАХД № 15295/2023г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 130 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-2300409/14.09.2023г. на директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска Област (ДИТ-СО), с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3, вр. чл. 416, ал. 8, вр. чл. 414, ал. 4 от Кодекса на труда (КТ) е наложена „имуществена санкция“ в размер на 15 000 лв. на „АКВА БИЛД М“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за административно нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ.

С жалбата се иска отмяна на обжалвания съдебен акт, като постановен при нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Правят се възражения в няколко насоки. Твърди се, че неправилно е приложен материалния закон като счита, че соченото нарушение на чл. 63, ал. 2 КТ е несъставомерно, поради което неправилно е било потвърдено от състава на районния съд обжалваното НП. Сочи, че не е бил наличен сключен трудов договор и съответното нарушение е следвало да бъде квалифицирано по чл. 62, ал. 1 КТ, а не по чл. 63, ал. 2 от КТ. Твърди, че също така, че административно наказващия орган е посочил едновременно две взаимно изключващи се санкционни разпоредби – тази на чл. 414, ал. 3 КТ и чл. 414, ал. 4 от КТ. Претендират се разноски. В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява

от адв. Н. С., който прави искане за отмяна на решението на СРС, по мотивите изложени в касационната жалба, претендира разноски за двете съдебни инстанции по списък.

Ответникът – директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, в съдебно заседание чрез юрк. И., оспорва жалбата, моли да бъде потвърдено решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да се остави решението на СРС в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XXII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна Софийският районен съд е установил, че дружеството касационен жалбоподател има за предмет извършване на строителна дейност.

На 03.07.2023г., в 15: 00 часа, като инспектори от ДИТ [населено място], извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на строеж на строителен обект "Еднофамилна жилищна сграда с подземен гараж и подземна изгребна яма" с УПИ I –53003, кв. 29, район "Б. ", [населено място], [населено място]. При проверката в обекта били трима строителни работници. Сред тях бил и свидетелят С. Т. М. на длъжност „хидроизолаторчик“. Работниците полагали хидроизолация на голяма външна тераса и на етаж кота плюс на стоящия се имот. Свидетелят С. М. и другите двама работници предоставили писмени декларации по чл. 402 от КТ. В декларациите си и тримата работници посочили, че работят за дружеството „АКВА БИЛД М“ ЕООД от около една година (знаейки устно, че работи по трудов договор), като спазвали работно време от 09: 00 часа до 17: 00 часа, с почивни дни – събота и неделя, при получавано месечно трудово възнаграждение в размер на 780. 00 лева. СРС е приел за установено, че свидетелят С. М., нито към момента на започването си на работа за „АКВА БИЛД М“ ЕООД, нито към деня на проверката е имал трудов договор, също така не е имал предварително получено задължително писмено уведомление от ТД на НАП за регистрирането на трудовия му договор по чл. 62, ал. 5 от КТ. Проверката на инспекторите на ДИТ С. продължила по документи и към 14.07.2023г. били представени трудов договор № 282 от 30.06.2023г. за свидетеля С. Т. М., с посочена дата на започване на работа в обекта на 03.07.2023г., както и писмено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за регистрацията на трудовия договор на свидетеля С. М. на 03.07.2023г. в 18:17 часа (след постъпване на лицето на работа и след проверката на контролните органи на ДИТ – С. на обекта на контрол в същия ден в 15: 00 часа).

При разпита си в хода на съдебното следствие свидетелят С. М. заявил, че от 2021г. има сключен договор с фирма „КВМ“ като „общ работник“. С „АКВА БИЛД М“ ЕООД е сключил договор в следствие, след извършената проверка. Посочил е, че след приключване на проверката не е работил с „АКВА БИЛД М“ ЕООД и нямал идея дали е прекратен трудовият договор. Твърди, че в предоставената за попълване от страна на контролните орган на ДИТ С. писмена декларация по чл. 402 от КТ, е декларирал, че същия е работил фактически на обекта и за фирмата „АКВА БИЛД М“ ЕООД, от една година, но без да притежава изискуемото предварително получено от него писмено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ. Сочил, че еполучил за първи път трудовия си договор (на хартия) и уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ след проверката на ДИТ С. от 03.07.2023г., в

противен случай е щял да продължи да работи фактически, без да има трудов договор и уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ.

Проверката е приключила със съставения АУАН № 23-2300409/14.07.2023г. от свидетелката Г. Г., а в следствие е издадено Наказателно постановление (НП) № 23-2300409/14.09.2023г., от Директор на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" със седалище С. към ГД "ИТ", с което на основание чл. 53 от ЗАНН и на основание чл. 416, ал. 5 от КТ вр. чл. 414, ал. 3 вр. чл. 416, ал. 8 вр. чл. 414, ал. 4 ит КТ, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 15 000. 00 (петнадесет хиляди) лева на дружеството „АКВА БИЛД М“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за административно нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ. Нарушението е санкционирано в условията на повторност, предвид установените обстоятелства, че дружеството вече е било санкционирано за същия вид административно нарушение по чл. 63, ал. 2 КТ с имуществени санкции в размер от по 2 000.00 лева (общо 10 000.00 лева) с влезли в сила на 18.07.2023г. общо пет броя Наказателни постановления – НП № 18-2300055/03.07.2023г., НП 18-2300056/03.07.2023г.; НП № 18- 2300053/03.07.2023г.; НП № 18-2300054/03.07.2023г.и НП № 18-2300057/03.07.2023г.

СРС е приел, че е била налице редовна процедура по връчване на АУАН и НП, че същите са издадени от материално компетентни длъжностни лица, същите отговарят от външна страна по форма и съдържание на изискванията по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, посочено е, че не са констатирани нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното НП. Въззивният съд е изложил мотиви, съобразно които материалния закон е квалифициран правилно, като е прието, че нарушението на чл. 62, ал. 3 не поглъща състава на чл. 63, ал. 2 КТ.

Решението е валидно и допустимо, но неправилно.

Съгласно чл. 1, ал. 2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Възникването и изменението им е нормативно уредено в Глава Пета, Раздел Първи от Кодекса на труда. Така разпоредбата на чл. 61, ал. 1 предвижда, че трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Същият се сключва в писмена форма (чл. 62, ал. 1 КТ), като в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите (чл. 62, ал. 3 КТ, в ДВ, бр. 108 от 2008г.). Разпоредбата на чл. 63, ал. 2 КТ, посочена за нарушена от АНО, въвежда задължение за работодателя да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

Анализът на цитираните разпоредби сочи, че престирането на работна сила следва да бъде уредено и регламентирано в писмен (трудова) между страните по трудовото правоотношение, като преди допускане на работника или служителя на работа, работодателят е длъжен да му връчи документите по чл. 63, ал. 1 КТ, вкл. уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ.

В конкретния случай работникът С. Т. М. в бил установен да полага труд на обект на „АКВА БИЛД М“ ЕООД на 03.07.2023г. В подписана пред контролните органи декларация същият е вписал, че работи за дружеството от 1 година, като спазвал работно време от 09: 00 часа до 17: 00 часа, с почивни дни – събота и неделя, при получавано месечно трудово възнаграждение в размер на 780. 00 лева. В производството пред СРС свидетелят заявява, че нито към момента на започването си на работа преди една година, нито към деня на проверката на ДИТ С. е имал трудов договор с „АКВА БИЛД М“ ЕООД, а единствено с „КВМ СТРОЙ“ЕООД. Не е имал

предварително получено писмено уведомление от ТД на НАП за регистрирането на трудовия му договор по чл. 62, ал. 5 от КТ с „АКВА БИЛД М“ ЕООД. Свидетелят получил за първи път трудовия си договор с „АКВА БИЛД М“ ЕООД и уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ след проверката на ДИТ С.. Този договор е представен на контролните органи в проверката, продължила на 14.07.2023г. В него е посочена дата на постъпване на работа - 03.07.2023г. Представено е и писмено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за регистрацията на трудовия договор на 03.07.2023г. в 18:17 часа (след проверката на ДИТ – С. в същия ден в 15:00 часа).

При тези данни и предвид забраната за нови фактически установявания в хода на касационното производство (чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН), касационният съдебен състав намира, че нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, е несъставомерно по текста на чл. 63, ал. 2 КТ. Това е така, тъй като приетата от АНО правна квалификация не отговаря на действително установените по делото факти. Санкционирането на дружеството е на основание чл. 63, ал. 2 КТ, за това, че е допуснал до работа лице, без да му е представил копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, което предполага наличие на подписан трудов договор между работодателя и работника, какъвто не е имало към датата на проверката.

При липсата на писмен трудов договор работодателят е следвало да понесе отговорност за неизпълнение на задължението по чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 КТ, а не отговорност по чл. 63, ал. 2 КТ. От обективна страна изпълнителното деяние на нарушението по чл. 63, ал. 2 от КТ включва кумулативното наличие на три положителни предпоставки – наличие на сключен трудов договор между работодателя и работника, подписан от двете страни; подадено уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите; допускане до работа на работника, и на една отрицателна – непредоставяне на екземпляр от трудовия договор и/или на копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от съответната ТД на НАП. Следователно единствено, ако трудовият договор е бил регистриран в НАП, а той не е бил регистриран към датата на проверката, и не е било предоставено уведомление на работника преди постъпването му на работа, тогава работодателят носи отговорност за неизпълнение на задължението си по чл. 63, ал. 2 от КТ. Предвид установяванията за липса на сключен трудов договор, в случая не е осъществен юридическият факт, пораждащ задължението по чл. 63, ал. 1 КТ, от което следва, че не би могло да се стигне и до нарушаване на забраната по чл. 63, ал. 2 КТ. В този смисъл е както цитираната от касатора съдебна практика, така и Решение № 1007/17.02.2020 г. по КНАХД № 10829/2019 г. на III к.с. на АССГ; Решение № 7175/28.11.2022 г., по КНАХД № 8451/2022 г. на II к.с. на АССГ; Решение № 7085/24.11.2022 г. по КНАХД № 4529/2022 г. на XX к.с. на АССГ; Решение № 5646/20.10.2020 г. по КНАХД № 7849/2020 г. на XVI к.с. на АССГ; Решение № 3376/29.06.2020 г. по КНАХД № 552/2020 г. на XVI к.с. на АССГ.

От съдраните доказателства не се установяват различни обстоятелства, включително и от вписаното в декларацията на свидетеля С. М.. При разпитът му пред СРС същият заявява, че към датата на проверката не е имал подписан трудов договор с „АКВА БИЛД М“ ЕООД. Всичко това потвърждава гореизложеното, че в конкретния случай дружеството касационен жалбоподател е осъществило друго нарушение на трудовото законодателство, а именно на чл. 62, ал. 1 от КТ, изискващ трудовият договор да се сключва в писмена форма.

Доколкото се установява нарушения при квалифицирането на деянието още при съставяне на АУАН и НП е безпредметно да се обсъждат твърдените нарушения в хода на съдебното производство. Единствено следва да се посечи, че касационната инстанция прима за техническа грешка некоректното изписване на имената на свидетеля М.- посочен като Мирон в определени части на съдебното решение.

Горното мотивира решаващ извод на касационната инстанция за неправилност на проверявания

съдебен акт, поради което е дължима отмяната му, а с оглед констатираното нарушение на материалния закон и ангажирането на административнонаказателната отговорност на дружеството за несъставомерно нарушение, на отмяна подлежи и процесното наказателно постановление. Съгласно Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021г. по т. д. № 1/2020г., ОСС на ВАС I и II колегия, в касационното производство по реда на глава дванадесета от АПК, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН на касатора следва да се присъдят разноски за двете съдебни инстанции. Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на по 1800лв. за всяка от инстанциите или в общ размер на 3 600.00 лв. - заплатено в брой адвокатско възнаграждение. Касационната инстанция съобрази конкретната фактическа и прана сложност на производството, реално осъществените действия на защитата както в въззивното така и в касационното производство, като приема, че в случаят адвокатското възнаграждение не се явява прекомерно. Предвид на което, следва да се присъдят разноски на касатора в общ размер на 3600лв.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1379/20.03.2024г., постановено по НАХД № 15295/2023г. на Софийския районен съд, НО, 130 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2300409/14.09.2023г., на директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска Област.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „АКВА БИЛД М“ ЕООД, ЕИК 201720001сума в размер на 3 600.00 лв., представляваща сторени по делото разноски за адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно.